

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 38399-03-24 כהן נ' סנדובסקי

תיק חיצוני:

לפני **כב' השופט הבכיר אור אדם**

תובע **רפאל כהן**
באמצעות ב"כ עוה"ד מעין ברק וולך

נגד

נתבעת **רוית שרון**
באמצעות ב"כ עוה"ד גיא חי

1
2
3
4

פסק דין

- 1 . התובע הגיש תביעה זו לפיצוי כספי בסך 150,000 ₪ בגין טענתו ללשון הרע שהוציאה עליו
2 הנתבעת ברשתות החברתיות, בטענה כי שלח לה תמונה של איבר מינו והצעות מגונות.
3
4 . עיקר העובדות אינן במחלוקת:
5 אין מחלוקת כי הנתבעת קיבלה הודעה ביום 23.10.23 ברשת הטלגרם מאדם בשם רפאל
6 עם תמונה של איבר מין והצעות מגונות.
7 אין מחלוקת כי הנתבעת סברה שמדובר בתובע וחסמה אותו.
8 אין מחלוקת כי הנתבעת לא ידעה בוודאות כי מדובר בתובע דווקא.
9 אין מחלוקת כי ביום 13.1.24 בשידור חי ("לייב") ברשת "טיקטוק", בנוכחות עשרות
10 משתתפים, טענה הנתבעת כי התובע הוא ששלח לה את התמונה של איבר המין ואת
11 ההודעות המגונות. מעיון בסרטונים השידור החי, עולה כי הנתבעת חשפה את מספר
12 הטלפון של התובע וטענה כי "בוודאות" האדם ששלח לה תמונות של איבר המין והצעות
13 מגונות הוא התובע.
14
15 . די בעובדות מוסכמות אלה כדי להטיל חבות על הנתבעת, אשר האשימה ברשת החברתית
16 בנוכחות משתתפים רבים את התובע, במעשה חמור, כאשר אין בידה הוכחה ברורה כי
17 מדובר בתובע דווקא.
18
19 . טענתה המרכזית של הנתבעת היתה, כי התובע הוא זה שלח עליה לחשוף ברשת בשידור
20 הלייב את טענותיה, בעוד היא דווקא רצתה לשוחח על כך באופן פרטי.
21 טענה זו איננה משחררת את הנתבעת מחבות, אולם היא יכולה להוות "התנהגות תורמת"
22 של התובע העשויה להפחית בפיצוי.
23

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 38399-03-24 כהן נ' סנדובסקי

תיק חיצוני:

5. התובע המציא רק הקלטה חלקית, שלא כללה את תחילת השידור, והוא לא הכחיש באופן חד וברור טענה זו, שכן לטענתו, לאחר שהוא הוכפש בשידור החי, הוא רצה גם לנקות את שמו הטוב באותו שידור:
- התובע אישר בעדותו כי כאשר פנה בשידור החי לנתבעת וביקש שתפרט מדוע אמרה שזה 'אדם לא אמיתי', 'חרא של בן אדם', הנתבעת לא רצתה לפרט בשידור הלייב, והוא דרש ממנה לעשות כן (ע' 1 ש' 25 – ע' 2 ש' 3 לתמליל).
- התובע אישר כי הנתבעת פנתה אליו בווטסאפ פרטי במהלך השידור החי (ע' 3 ש' 6 לתמליל).
- התובע נשאל שוב ושוב מדוע הקטע הראשון בשידור החי, קטע שבמהלכו חברתו אפרת והוא לחצו על הנתבעת לפרסם עכשיו בשידור החי את הטענות, קטע זה איננו מופיע בהקלטה. הוא התחמק ולא ידע להשיב. בהמשך הוא גם לא ידע להסביר מדוע לא התקשר לנתבעת באופן פרטי כדי להבין את החשדות שלה, במקום לפתוח את הכול בשידור החי. לדבריו: **"אני רציתי שהיא תעשה את זה בלייב"** (ע' 6 - 8 לתמליל).
6. מנגד, גם התנהלותה של הנתבעת לפני הפרסום היתה בעייתית: הנתבעת העידה כי קיבלה את ההודעה ברשת הטלגרם ביום 20.9.23, ובמשך 75 ימים לא עשתה דבר כדי לברר את החשדות, פרט לחסימת התובע ברשתות החברתיות, עד לשידור הלייב שנערך ביום 13.1.24.
- למרות שהנתבעת המשיכה לטעון בלשון רפה כי התובע הוא ששלח לה את המסרים המיניים בטלגרם, ברור מכלל עדותה שהיא איננה יודעת זאת.
- היא העידה: **"הנחתי שזה הוא"** (ע' 15 ש' 21 לתמליל). בהמשך הסבירה הנתבעת שבטלגרם אין מספר, אבל הוא מציע לך שמות מאנשי הקשר שלך ולכן **חשדה** שזה התובע (ע' 19 לתמליל).
- בתצהיר הנתבעת נטען כי לפני קבלת ההודעות המיניות ביישומון הטלגרם, התובע הודיע לה שהוא עוד יפתיע אותה, ולכן חשדה שהוא האדם ששלח לה את ההודעות, אולם לא הוצגה כל ראיה תומכת והתובע לא נשאל על כך דבר במהלך חקירתו הנגדית, ולכן לא ניתן להתייחס לכך.
- הנתבעת אישרה שלאחר הפרסום אמרה: **"אם מישהו נפגע אז אני מתנצלת"** (ע' 24 ש' 30 – 31 לתמליל), וכן אישרה: **"לא היה נסיון לבדוק אם זה הוא או לא. הוא פשוט נחסם וזהו"** (ע' 25 ש' 6-7 לתמליל). וגם: **"אם טעיתי ואם אתה מתעקש שזה לא אתה אז אני מתנצלת"** (ע' 25 ש' 14 – 15 לתמליל).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 38399-03-24 כהן נ' סנדובסקי

תיק חיצוני:

- 1 מכל האמור לעיל עולה בבירור כי הנתבעת לא ידעה שמדובר בתובע, אלא נסמכה על חשד
2 לא מבוסס שלא נבדק כלל.
- 3 .7. אשר לאופן הפרסום בשידור החי, בנוכחות משתתפים רבים - לטענת הנתבעת, התובע
4 ביקש שהיא תפרט מדוע היא אומרת שהוא נהג באופן לא מכובד. היא השיבה לו שאיננה
5 רוצה לפתוח את זה בשידור החי, ושלחה לו בהודעת ווטסאפ פרטית את ההתכתבות
6 שקיבלה בטלגרם. לדבריה לאחר משלוח הווטסאפ התובע חשף ראשון בשידור החי את
7 טענותיה כלפיו (ע' 15 ש' 26 – ע' 16 ש' 31 לתמליל. במאמר מוסגר: בע' 18 – 19 לתמליל
8 נרשמו תשובות הנתבעת כאילו נאמרו מפי השופט, ולא היא).
- 9 דא עקא, טענה זו, כי התובע העלה את הודעת הטלגרם ראשון, נטענה לראשונה בעדות
10 הנתבעת וגם על כך התובע לא נשאל כלל בחקירה הנגדית בבית המשפט, ולכן לא ניתן
11 לייחס לכך משקל.
- 12 .8. מן האמור לעיל עולה המסקנה הבאה:
- 13 מחד גיסא, הנתבעת לא ידעה כי התובע הוא ששלח לה את ההודעות המיניויות. היא רק
14 חשדה בכך ולא ערכה כל בדיקה מינימאלית של החשד בטרם פרסמה ברשת בשידור חי
15 בנוכחות מאות צופים את הטענות החמורות כלפיו.
- 16 מאידך גיסא, התובע לא נענה לבקשתה של הנתבעת לשוחח על הדברים באופן פרטי, הוא
17 דרש ולחץ שתפרסם את הדברים שיש לה כנגדו בשידור החי, בנוכחות מאות צופים.
- 18
- 19 .9. סעיף 16 (ב) (2) לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה 1965, קובע כי חזקה על נתבע שעשה את
20 הפרסום שלא בתום לב, אם הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום
21 אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא.
- 22 נפסק כי גם אם המפרסם האמין בכנות בעניין שאותו פרסם, אולם חשדו לא היה מבוסס,
23 והוא לא נקט באמצעים סבירים כדי להיווכח אם הפרסום הוא אמת אם לאו – אין הוא
24 יכול לחסות תחת הגנת תום הלב. אדם הפועל בתום לב, אינו מכריז בנחרצות בפני רבים
25 על עובדה שאיננה בדוקה (ע"א (מח' ב"ש) 18870-10-11 שמעון אלבו נ' משה זוד
26 ((6.3.2012)).
- 27 בענייננו, פניה פשוטה לתובע לאחר קבלת המסר ביישומון כדי לברר אם "רפאלי" שלח
28 את המסר המיני הוא התובע או לא, בטרם הפצת הדבר ברשת בשידור חי, היתה מסירה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 38399-03-24 כהן נ' סנדובסקי

תיק חיצוני:

1 את החזקה הקבועה בסעיף 16.

2 מכאן שניתן לקבוע כי חזקה שהנתבעת עשתה זאת שלא בתום לב.

3 10. עם זאת, גם לתובע אחריות לפרסום הרחב: סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה 1965,

4 מחיל על עוולת לשון הרע את סעיף 65 לפקודת הנזיקין. סעיף 65 לפקודת הנזיקין [נוסח

5 חדש] קובע כך: "נתבע שגרם לנזק באשמו, אלא שהתנהגותו של התובע היא שהביאה לידי

6 האשם, רשאי בית המשפט לפטור אותו מחבותו לפצות את התובע או להקטין את הפיצויים

7 ככל שבית המשפט יראה לצודק". מכאן שבית המשפט רשאי לפטור נתבע מחובתו או

8 להקטין את סכום הפיצויים שבו יחויב הנתבע, אם התנהגות התובע היא שהביאה לידי

9 אשמו של הנתבע, קרי: "התנהגות תורמת" (ת"א (של' חי') 50104-03-15 **פאטמה בשיר נ'**

10 **מועצה מקומית עראבה** (23.5.2018), פסקה 38 לפסה"ד).

11 נקבע כי התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן

12 לעמוד על נזקו (רע"א 4740/00 **לימור אמר נ' אורנה יוסף**, פ"ד נה (5) 510 (2001), פסקה 17

13 לפסה"ד; ע"א (מח' י-ם) 24734-06-23 **עבד אלמטלב אל עסם נ' אחמד טיבי** (15.1.2024);

14 ור' התערבות בגובה הפיצוי עקב התנהגות תורמת – ע"א (מח' ת"א) 28384-09-13 **אלמונית**

15 **נ' פלוני** (14.4.2015)).

16 באופן קונקרטי, בעניין בוברוב (ע"א (מח' ת"א) 53491-09-14 **דני בוברוב נ' ליאור קרמונה**

17 (1.4.2015)), נדונה סוגיה דומה לענייננו של מעין "קינטור" שהוביל את הנתבע לפרסום לשון

18 הרע: נטען כי התובע גידף והעליב את הנתבע לפני שהנתבע כינה אותו "גמד מעוות".

19 בנסיבות אלה, נפסק פיצוי מינורי של 6,000 ₪ בלבד.

20

21 11. **אשר לנזק** – התובע טען כי בעקבות הפרסום קיבל הודעות רבות מטרידות, שמו הטוב נפגע

22 קשות, והוא נאלץ להחליף מספר טלפון.

23 עם זאת, התביעה לא הביאה ולו עד אחד או ראיה אחת לנזק כזה.

24 אין ספק כי הטחת אשמה כאילו אדם שלח תמונה של איבר מינו והצעות מגונות בפורום

25 נרחב של מאות צופים, היא אירוע חמור מאד. אין מדובר בגידופים בעלמא, או באמירה

26 בוטה ומעליבה גרידא, אלא בטענה חמורה מאד, אשר הכפישה את התובע בפני צופים

27 רבים.

28 ואולם, מטבע הדברים, הסחי שמופץ ברשתות החברתיות הוא רב, ולכן הציבור מייחס

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 38399-03-24 כהן נ' סנדובסקי

תיק חיצוני:

- 1 לאמירות ברשתות החברתיות מהימנות פחותה וחשיבות נמוכה ביחס לתקשורת
2 הממוסדת, וגובה הפיצוי חייב להביא זאת בחשבון.
- 3 12. התובע נסמך בסיכומיו על עניין כנפו (ת"א (מח' ת"א) 14264-11-14 **גבריאל כנפו נ' סער**
4 **גינזבורסקי** (4.1.2018)), שם נפסק פיצוי בשיעור של 300,000 ₪. דא עקא, באותו עניין נקבע
5 כי הנתבע ניהל קמפיין שיטתי נגד התובע, ומדובר במספר פרסומים במועדים שונים בסגנון
6 מתלהם.
- 7 עוד ציינה ב"כ התובע בסיכומיה את עניין נבון (ת"א (שלי' ת"א) 2212-01-21 **ציפי נבון נ'**
8 **אביטל למברסקי** (18.2.2025)). בעניין נבון מדובר היה בפרסום כוזב בדף פייסבוק לגביטיב
9 עבודתה של התובעת, תוך צירוף תמונות אישיות של התובעת בתחפושת חושפנית. הפיצוי
10 הועמד על סך 25,000 ₪.
- 11 בעניין חפ"פ (ת"א (שלי' ת"א) 68894-07-18 **דניאל חפ"פ נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ**
12 (10.6.2020)), שגם אותו אזכרה ב"כ התובע, נפסק אמנם פיצוי של 200,000 ₪ בגין קישור
13 דומה לענייננו של התובעת לעבירות מין – אולם מדובר היה בפרסום בתפוצה רחבה מאד
14 בערוץ 2, באופן שלא ניתן להשוות לענייננו.
- 15 13. בקביעת גובה הפיצוי, יש להביא בחשבון את השיקולים הבאים: אופייה של הפגיעה
16 ונסיבותיה; מעמדו של הפוגע והנפגע; חומרת הפגיעה; תפוצת הפרסום; התנהגות
17 הפוגע, התנהגות הניזוק ומעמדו קודם לפרסום (ע"א (מחוזי חי') 18100-01-09 **יוסי כהן נ'**
18 **חדווה יחזקאלי** (14.12.2009)). בעניין יוסי כהן הנ"ל, אישר בית המשפט המחוזי פיצוי של
19 5,000 ₪ בגין דברי ביקורת בוטים שהטיחה הנתבעת בעורך הדין בישיבת מועצה.
- 20 בת"א (שלי' רח') 68228-05-18 **ירון הופמן נ' רובי ליטאי** (21.03.2020) נפסק פיצוי בסך
21 10,000 ₪ בגין שורה של פרסומים בוטים בקבוצות ווטסאפ בקיבוץ.
- 22 בת"א (שלי' ת"א) 39556-08-18 **איריס ברנד נ' אהוד אירוס** (05.10.2020) נפסק פיצוי של
23 10,000 ₪ בגין מסרון שנשלח וכלל ביטויים קשים והטחת אשמות חמורה בעורכת דין.
- 24 בתא"מ (שלי' קריות) 14987-04-17 **אילן טקסירו נ' זורון ביטון** (14.02.2019) נפסק פיצוי
25 של 5,000 ₪ בגין פרסום בקבוצת ווטסאפ כלפי בעל עסק כי הוא רמאי, נוכל וחולה.
- 26 האמירה בענייננו חמורה יותר מדוגמות אלה, אולם סדרי הגודל הם דומים.
27
28
29
30

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 38399-03-24 כהן נ' סנדובסקי

תיק חיצוני:

1 14. לאחר שאני שוקל את מכלול הנסיבות – את חומרת הפרסום של הנתבעת, אולם גם את
2 התנהגותו התורמת של התובע שלחץ עליה לפרסם את הדבר, אני מחייב את הנתבעת לשלם
3 לתובע סכום כולל של 25,000 ₪ בתוספת שכר טרחה והוצאות בשיעור של 5,000 ₪.
4 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום.

5

6 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

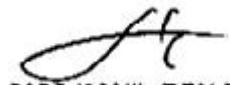
7 זכות ערעור בתוך 60 יום לבית המשפט המחוזי.

8

9

10 ניתן היום, ב' אדר תשפ"ו, 19 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.

11

אור אדם, שופט בכיר

12
13

